

det konkrete regelsæt vil desuden indgå Danmarks internationale forpligtelser til beskyttelse af natur og miljø, herunder opfyldelse af forpligtelser efter EF's fuglebeskyttelses- og habitatdirektiver.

– Autorisationskravet til drift af offentlige fiskeauktioner ændres, så der fremover ikke fra ministeriets side foretages nogen udvælgelse af en enkelt ansøger til en bestemt auktion. Fremover vil der i princippet blive tale om fri næring, som kan udøves af alle, der opfylder objektive minimumskrav vedrørende vandel m.v. Der vil være adgang til, at flere driver auktion i samme fiskerihavn og derved fri konkurrence. Herved vil et relativt kompliceret regelsæt om offentlig fastsættelse af højeste salær og offentlig indseende med for-tjeneste på den enkelte auktion kunne bortfalde.

I øvrigt er regelsættet omkring udstedelse af bevilling til førstegangsomsætning af fisk søgt udformet, så det bliver klarere også for bevillingshaverne, hvad de pågældende skal overholde for at kunne opnå og opretholde bevilling. Dette er sket med baggrund i ønsket om, at bevillingssystemet, som det var hensigten, skal være et vigtigt led i sikringen af gennemsigtighed i forbindelse med omsætningen af fisk, herunder at fiskerireglerne overholdes også med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår mellem virksomhederne.

Det samlede regelsæt er nøje gennemgået med henblik på vurdering af om regler, der kræver dansk indfødsret som betingelse for at opnå rettigheder, bør opretholdes. De steder, hvor der fortsat stilles krav om dansk indfødsret/EU-EØS statsborgerskab, er kravet i alle tilfælde modificeret, idet det i bestemmelserne som alternativ til dansk indfødsret anses for tilstrækkeligt, at vedkommende har haft bopæl i Danmark i 2 år eller, at vedkommende har opholds- og arbejdstilladelse i Danmark. Disse krav kan stilles henholdsvis i forbindelse med tilladelse til at drive selvstændigt fiskeri og til at drive virksomhed som førstegangsomsætter af fisk.

Dette har ført til, at kravet i førstegangsomsættelseslovens § 4 om dansk indfødsret for ikke-EU-borgere i forbindelse med bevilling til at drive fiskeauktion foreslås ophævet. Det er anset for tilstrækkeligt, at personer, der ikke er borgere i et EU eller EØS land, skal have opholds- og arbejdstilladelse i Danmark for at kunne drive fiskeauktion og anden førstegangsomsætning.

Kravet i saltvandsfiskerilovens § 9, stk. 1, om, at 2/3 af besætningen på et fartøj skal være dansk eller have haft bopæl her i landet i de 2 forudgående år, er ligeledes anset for overflødig og udgår derfor af forslaget.

Derimod er kravet om, at udlændinge, der ikke er omfattet af EU og EØS regler om fri bevægelighed, og som ønsker at drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri, skal have haft ophold i 2 år i Danmark, opretholdt under hensyn til den særlige internationale fordeling af havets ressourcer på kyststater. Der redegøres nærmere herfor under bemærkningerne til forslaget § 14. Det samme gør sig gældende for personer, der ønsker at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17.

– Som følge af forslaget vil alle bøder i overensstemmelse med den almindelige hovedregel i dansk ret fremover skulle indbetales til statskassen. Dette gælder allerede for bøder efter reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven, men i saltvands- og i ferskvandsfiskerilovene har en gammel regel om, at bøder indbetales henholdsvis til fonde og til fiskeriforeninger, været opretholdt. Regler om, at bøder kommer en bestemt kreds til gode, er i øvrigt forladt i dansk ret, og bøder indbetales til statskassen. I en samlet fiskerilov vil det almindelige regelsystem skulle anvendes. Dog gennemføres i § 141 en overgangsregel, så fondene i de første 3 år efter lovens ikrafttræden stadig modtager en andel af de indbetalte bøder, der står i rimeligt forhold til de indtægter, der ville være kommet ind i medfør af saltvandsfiskeriloven.

– For fiskeplejens vedkommende vil der ske en videreførelse af den forvaltning, der finder sted i dag, idet den udsætningsindsats, der sker for statsmidler, private midler og fritidsfiskeribidraget allerede nu tilrettelægges efter en samlet plan for både saltvands- og ferskvandsområder.

– I medfør af loven vil fiskeriregler fremover udelukkende kunne udstedes i bekendtgørelsesform. Dette indebærer, at den hidtidige mulighed for, at erhvervsfiskere eneafgørende kan kræve såkaldte vedtægter gennemført i nærmere afgrænsede kystnære områder, bortfalder. Gældende vedtægtsbestemmelser består, indtil de helt eller delvist ophæves ved bekendtgørelse. Dette vil kun ske, hvis der er reelle grunde til at fastsætte nye regler. Ved gennemførelse af regler til erstatning af vedtægtsregler, vil der under nødvendig respekt af bevaringshensynet blive taget hensyn til det erhvervsfiskeri, der udøves i området.

– Fastsættelse af regler for lokalområder vil ske efter lokal indflydelse. For at sikre denne indflydelse, formaliserer forslaget mulighed for, at der oprettes rådgivende lokaludvalg, der også omfatter saltvandsområder.

– For så vidt angår reguleringen af det erhvervs-mæssige fiskeri viderefører forslaget det hidtil gældende reguleringssystem, som indebærer løbende justeringer.